

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: TN-28Sa/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200064
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2023:3023200064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v konaní pred sudkyňou JUDr. Drahomírou Mikulajovou, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, A. C., XXX XX, korešpondenčná adresa: D. XXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Banská Bystrica, Trieda SNP 75, 974 89 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného
č.: UPS/US5/SSVODPPKPC/SOC/2021/8074-VAC zo dňa 30. augusta 2021, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Žalobca podal dňa 22.03.2021 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbore sociálnych vecí a rodiny (ďalej aj len „úrad“) v zmysle zákona č. 447/2008 Z. z. žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla (bez automatickej prevodovky) v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z. z.“ alebo „zákon o peňažných príspevkoch na kompenzáciu“).

Prvostupňové administratívne rozhodnutie

2. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, pracovisko Handlová rozhodnutím č. PD2/OPPKaPČ/SOC/2021/49625-4 zo dňa 19.04.2021 (ďalej aj len „prvostupňové administratívne rozhodnutie“) nevyhovel žiadosti a žalobcovi peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla nepriznal.

3. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že na tento účel bol posúdený zdravotný stav žalobcu posudkovým lekárom úradu, ktorý vypracoval lekársky posudok 14.04.2021, v ktorom ako klinickú diagnózu určil recidivujúcu depresívnu poruchu ťažkého stupňa, v liečbe a za rozhodujúce zdravotné postihnutie považoval postihnutie podľa kapitoly IV (Duševné poruchy a poruchy správania), bod 4, písm. b) prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z. z., druh - afektívne poruchy nálady (manické, depresívne, periodické) - stredná porucha, priradil jej mieru funkčnej poruchy 50 % (z možného rozpätia 30-50 %), čo odôvodnil epizódami ťažkej poruchy emócií a nálad s prejavmi verbálnej agresivity. Posudkový lekár vychádzal z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 04.02.2021 a zo dňa 27. 10. 2020. Bolo vykonané sociálne zisťovanie úradu, a úradom vypracovaný komplexný posudok zo dňa 14.04.2021, v ktorom prevzal záver, že žalobca má mieru funkčnej poruchy 50 %, čím sa považuje za fyzickú

osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. V oblasti mobility nebola navrhnutá kompenzácia sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, lebo nemá ťažkú poruchu mobility, nemá duševnú poruchu s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, nemá ťažkú poruchu zvieracov a teda nie je odkázaný na prepravu osobným motorovým vozidlom. V oblasti zvýšených výdavkov nebola žiadna kompenzácia navrhnutá. V odôvodnení komplexného posudku doplnil, že žalobca je invalidný dôchodca, slobodný, žijúci v spoločnej domácnosti s rodičmi v rodinnom dome. Je mobilný bez kompenzačnej pomôcky, orientovaný. Prepravuje sa taxíkom alebo osobným motorovým vozidlom, ktorého vlastníkom je kamarát. Verejnou hromadnou dopravou necestuje, nakoľko nemá rád veľa ľudí naraz a dostane výbuch hnevu. Momentálne je dlhodobo nezamestnaný, hľadá si prácu, ako to vyplýva z posudkového záveru a záznamu zo sociálnej posudkovej činnosti vykonanej telefonicky dňa 01.04.2021, v súvislosti s ochorením Covid-19. Peňažný príspevok na kúpu osobného motorového mu preto nebol v komplexnom posudku navrhnutý.

4. Úrad uzavrel, že nakoľko je komplexný posudok jedným z rozhodujúcich podkladov rozhodnutia, žiadosti žalobcu o priznanie kompenzačného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla nevyhovel. Avšak, pokiaľ by došlo k zmene zdravotného stavu, individuálnych predpokladov, rodinného prostredia ako i prostredia, ktoré ovplyvňuje začlenenie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti, ktorá by podmieňovala zmenu miery funkčnej poruchy alebo iné riešenie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, môže žalobca požiadať úrad o konkrétnu formu kompenzácie sociálnych dôsledkov jeho ťažkého zdravotného postihnutia.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Uviedol v ňom, že úrad si odporuje, ak v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že podľa vyjadrenia posudkového lekára má epizódy ťažkej poruchy emócií a nálady s prejavmi verbálnej agresivity. Preto tvrdil, že spĺňa podmienku podľa § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, keďže je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom z dôvodu uvedeného pod písm. b) v predmetnom ustanovení zákona, teda duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy. Namietal tiež, že bol vypracovaný aj lekársky posudok zo dňa 25.02.2021, v ktorom posudkový lekár uviedol, že „pacient trpí epizódami ťažkej depresie, pričom aj napriek liečbe má ťažké poruchy sociálnej interakcie, komunikácie, neschopnosť napr. sa prepraviť MHD, resp. navštevovať verejné priestory a komunikovať s ľuďmi“.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

6. Žalovaný – Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Banská Bystrica, ako odvolací orgán (ďalej aj len „Ústredie“, alebo „odvolací orgán“, alebo „žalovaný“), rozhodnutím č. UPS/US5/SSVODPPKPC/SOC/2021/8074-VAC zo dňa 30.08.2021 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy potvrdil.

7. Odvolací orgán posúdil mieru funkčnej poruchy žalobcu a sociálne dôsledky jeho ťažkého zdravotného postihnutia a podľa § 15 na účely § 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch vydal komplexný posudok č. UPS/US5/SSVODPPKPC1/SOC/2021/8311/BG zo dňa 11.08.2021, v zmysle ktorého má žalobca mieru funkčnej poruchy 50 % pre ochorenie zaradené do skupiny IV. ods. 4 písm. b) prílohy č. 3 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, preto sa považuje za fyzickú s ťažkým zdravotným postihnutím. Podkladom pre vypracovanie komplexného posudku bol lekársky posudok zo dňa 27.07.2021 a posudkový záver zo dňa 09.08.2021. Posudkový lekár odvolacieho orgánu vychádzal z predložených odborných nálezov, a to najmä z vyšetrenia všeobecného lekára pre dospelých zo dňa 14.11.2021, zo psychiatrických vyšetrení zo dňa 04.02.2021, zo dňa 16.12.2020, zo dňa 27.10.2020, zo dňa 02.10.2019, zo dňa 03.07.2019 a zo psychologického vyšetrenia zo dňa 30.09.2019. Rozhodujúcim ochorením pre určenie miery funkčnej poruchy je u žalobcu recidivujúca depresívna porucha. V lekárskej správe z februára 2021 je popísaný primeraný kontakt, nálada aktuálne kolíše, bez suicídnych myšlienok, afektivita kolíše. Anamnesticky udáva prejavy verbálnej agresivity, v myslení je orientovaný na časté budenie, ale bez bludných obsahov, prítomnej vnútorné napätie, aj v rámci epidemiologickej situácie, v správaní je primeraný. V závere je konštatované zlepšenie stavu, epizóda stredne ťažkej až ťažkej depresie. Podľa obvodného lekára je posudzovaný orientovaný správne, poloha je aktívna, postoj vzpriamený, bez odchýlok, chôdza v norme, bez titubácie, poruchy inkontinencie nie sú prítomné. Po komplexnom posúdení zdravotného stavu žalobcu na základe predložených lekárskeho nálezov možno

konštatovať, že sa nejedná o ťažkú poruchu mobility, netrpí duševnou poruchou s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania a ani nemá ťažkú poruchu zvieráčov, preto nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom zmysle § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, teda nespĺňa základnú zákonom určenú podmienku pre nárok na peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla a preto nebol v komplexnom posudku navrhnutý.

8. Ďalej žalovaný poukázal na znenie § 34 ods. 1 zákona o peňažných príspevkoch, v zmysle ktorého možno poskytnúť požadovaný peňažný príspevok osobe, ktorá je podľa komplexného posudku odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V súvislosti s odkázanosťou poukázal na znenie § 14 ods. 6 písm. b) tohto zákona. Konštatoval, že v zmysle § 55 ods. 6 citovaného zákona je komplexný posudok podkladom pre vydanie rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu a pre ďalšie rozhodovanie je záväzný. Keďže žalobca nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre priznanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla, bolo dôvodné rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdiť.

Žaloba, žalobné body

9. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou (po opakovanom doručení rozhodnutia žalovaného v zmysle právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne vysloveného v uznesení sp. zn. 18Sa/1/2022-51 zo dňa 17.05. 2022 na správnu adresu) domáhal po preskúmaní veci zrušenia rozhodnutia žalovaného a úradu. Ako dôvod uvádzal, že rozhodnutia vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, a je v rozpore s Dohovorom OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím.

10. Namietal, že v prvostupňovom konaní boli vydané dva lekárske posudky, a to prvý zo dňa 25.02.2021, v ktorom bolo uvedené, že nie je spôsobilý prepravovať sa MHD a teda z neho vyplynulo, že je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a druhý zo dňa 14.04.2021, ktorý bol použitý úradom ako základ pre vypracovanie komplexného posudku, ktorý sa následne stal podkladom prvostupňového administratívneho rozhodnutia. V druhom lekárskom posudku už ale nie je v rámci odôvodnenia miery funkčnej poruchy uvedené, že žalobca nie je schopný prepravovať sa MHD. Podľa žalobcu nemôže byť v právnom štáte, aby správny orgán potvrdil, že žalobca je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom pri posúdení stavu na účely preukazu fyzickej osoby s ŤZP a parkovací preukaz a následne o pár dní na to, už nie je odkázaný na individuálnu prepravu motorovým vozidlom na účely žiadosti o príspevok na kúpu osobného motorového vozidla. Podľa žalobcu však spĺňa nárok na peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla aj podľa záveru druhého lekárskeho posudku, ak posudkový lekár v ňom konštatuje, že žalobca trpí duševnou poruchou s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, keď konkrétne v ňom uviedol, že žalobca má epizódy ťažkej poruchy emócií a nálady s prejavmi verbálnej agresivity. Preto podľa obidvoch posudkov je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom z dôvodu podmienky podľa § 14 ods. 6 písm. b) zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu.

11. Tvrdil, že mu bolo upreté právo na možnosť žiť sa slobodne zvolenou prácou na rovnakom základe s ostatnými, keďže momentálne býva na dedine, kde je prístup ku práci nulový, pričom nie je schopný sa za prácou dopraviť. Taktiež mu bola odopretá možnosť zúčastňovať sa spoločenských a športových aktivít a možnosť začlenenie sa do spoločnosti. Podľa žalobcu postupom a rozhodnutím úradu, aj žalovaného boli porušené aj jeho práva, ktoré mu garantuje Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, keď pri rozhodovaní sa orgány verejnej správy mali okrem vnútroštátnych predpisov oprieť aj o tento dohovor, ktorý bol publikovaný pod č. 317/2010 Z. z., ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má prednosť pred zákonmi.

12. Nedostatky administratívneho konania videl v tom, že v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia sú argumenty vnútorne rozporné, keďže prvostupňové rozhodnutie a komplexný posudok sú v priamom rozpore s administratívnymi spismi, v rozpore s lekárskeho posudkom. Záver o tom, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu, nezodpovedá zásadám logického myslenia a nesprávne uváženie

úradu vybočilo z medzí zákona. Posudkový lekár nič také neuviedol, že by žiadateľ nespĺňal § 14 ods. 6, ale podľa žalobcu uviedol presný opak toho, čo tvrdí autor komplexného posudku. V nijakom prípade preto nemožno považovať prvostupňové rozhodnutie za rozhodnutie, ktoré vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ak ide o rozhodnutie vydané na základe komplexného posudku, ktorý je absolútne proti základom logického uvažovania.

13. Žalobca namietal, že po podaní odvolania žalovaný vypracoval ďalší, v poradí tretí lekárske posudok, pričom závery predchádzajúcich dvoch, v rozhodnutí druhostupňového orgánu neboli vzaté do úvahy. Rozhodnutie druhostupňového orgánu je nepreskúmateľné, lebo žalovaný v ňom nevychádzal zo všetkých troch lekárskech posudkov. Závery rozhodnutia žalovaného sú v priamom rozpore s lekárskejšími posudkami prvého stupňa. Tvrdil, že hodnotiť závery posudkového lekára nemôže ani len jednotlivý ošetrojúci lekár, teda meniť závery posudkového lekára nemôže ani úradník správneho orgánu. Rozhodnutia nie sú dostatočne odôvodnené, v dôsledku toho nepreskúmateľné. Nie je zrejmé, z akého dôvodu nie je žalobca odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Chýba presvedčivé odôvodnenie, jasné argumenty podporené dôkazmi a správna úvaha, prečo došlo k nepriznaniu žiadanej peňažnej príspevku na kompenzáciu. Poukázal na náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku a tvrdil, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného takéto náležitosti nespĺňa. Absenciu dôvodov rozhodnutia, na základe ktorých orgán verejnej správy rozhodol, je potrebné považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva. Osobe dotknutej takýmto rozhodnutím je odňatá možnosť skutkovo, či právne argumentovať proti záverom rozhodnutia.

14. Žalobca tvrdil nedostatočné posúdenie sociálnych dôsledkov, ktoré mu zo zdravotného postihnutia vyplývajú. V oboch komplexných posudkoch sa v rámci sociálnej posudkovej činnosti zhodne konštatuje, že žalobca sa do zdravotníckych zariadení prepravuje taxikom alebo osobným motorovým vozidlom, ktorého vlastníkom je kamarát. Avšak nedáva odpoveď na otázku, akým spôsobom si žalovaný predstavuje prepravu do zamestnania, keďže žiadosť žalobca zdôvodňoval tým, že sa potrebuje zamestnať a prepravovať do zamestnania.

15. Žalobca v žalobe namietal, že v komplexnom posudku žalovaného je uvedený zlý dátum „11.08.52021“ a že predmetný komplexný posudok nič nehovorí o peňažnom príspevku na kúpu osobného motorového vozidla bez automatickej prevodovky, ktorý žiadal, ale iba to, že „peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla s automatickou prevodovkou“ nenavrhuje.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

16. Žalovaný trval na zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a žalobu ako nedôvodnú navrhol zamietnuť. Konštatoval, že odvolací orgán preskúmalo rozhodnutie prvostupňového orgánu v celom rozsahu, postupoval nezávisle na zistení, hodnotení a stanovisku orgánu prvého stupňa a posúdil ho samostatne po právnej a skutkovej stránke. Ústredie preskúmalo komplexný posudok vydaný prvostupňovým správny orgánom, posúdilo mieru funkčnej poruchy účastníka konania, sociálne dôsledky jeho ťažkého zdravotného postihnutia a vydalo nový komplexný posudok, v ktorom sociálne dôsledky jeho ťažkého zdravotného postihnutia nebolo navrhnuté kompenzovať žiadnym peňažným príspevkom. Po komplexnom posúdení zdravotného stavu žalobcu na základe aktuálnych lekárskech nálezov bolo konštatované, že sa u neho nejedná o ťažkú poruchu mobility, netrpí duševnou poruchou s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania, ani nemá ťažkú poruchu zvieracov, preto nie je v súčasnosti odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, teda nespĺňal základnú zákonom určenú podmienku pre nárok na peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

17. K žalobnej námietke, že žalobca aj podľa záveru uvedeného v lekárske posudku zo dňa 14.04.2021 spĺňa podmienku § 14 ods. 6 písm. b) zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, ak sa v ňom uvádza, že trpí duševnou poruchou s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, žalovaný uviedol, že podľa druhej vety ustanovenia § 32 ods. 2 Správneho poriadku rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Nakoľko podľa § 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok, ktorý príslušný orgán vypracúva v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona č.

447/2008 Z. z. na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9, bolo vypracovanie aktuálneho lekárskeho posudku legitímne. Nakoľko v tom istom čase žalobca podal aj žiadosť o vyhotovenie parkovacieho preukazu, bolo potrebné, aby posudkový lekár posúdil aj to, či žalobca má zdravotné postihnutie uvedené v prílohe číslo 18 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, čo bolo ďalším dôvodom na vydanie nového lekárskeho posudku. Podľa § 15 ods. 7 zákona o peňažných príspevkoch komplexný posudok stráca platnosť, ak sa vypracoval nový komplexný posudok alebo nový lekársky posudok ako podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; príslušný orgán uvedie túto skutočnosť v novom komplexnom posudku alebo v novom lekárskom posudku.

18. Z vyjadrenia posudkového lekára Ústredia k žalobe zo dňa 26.04.2023 vyplýva, že rozhodujúcim ochorením pre stanovenie miery funkčnej poruchy u žalobcu je recidivujúca depresívna porucha. Boli doložené opakované vyšetrenia psychiatrom a psychologické vyšetrenie, z ktorých vyplýva, že žalobca je v kontakte primeraný, nálada ešte miestami úzkostná, niekedy kolísavá, bez samovražedných myšlienok, afektivita nekolíše, v myslení je orientovaný bez bludných obsahov, vo vnímaní bez kvalitatívnych porúch, v správaní primeraný. Pri danom objektívnom náleze je ochorenie klasifikované ako depresívna epizóda stredne ťažkého stupňa, v poslednom vyšetrení na prechode stredne ťažkého až ťažkého stupňa. Napriek stredne ťažkému stupňu bola miera funkčnej poruchy stanovená na hornú hranicu a posudzovaný tým získal status fyzickej osoby s ŤZP. Ale vzhľadom k uvedenému objektívnemu nálezu v predložených odborných vyšetreniach, posudzovaný netrpí ťažkou poruchou sociálnych interakcií, často sa opakujúcimi závažnými poruchami správania alebo orientácie, ani stredne ťažkým alebo ťažkým mentálnym postihom alebo pervazívnou vývinovou poruchou. Po opakovanom prehodnotení zdravotného stavu posudkový lekár Ústredia vychádzajúc z objektívnych lekárskejších nálezov zotrval na závere uvedenom v lekárskom posudku zo dňa 27.07.2021.

19. Žalobca v žalobe neuvádza, v čom konkrétne vidí porušenie Dohovoru. Žalovaný uviedol, že uvedený Dohovor upravuje práva osôb so zdravotným postihnutím len rámcovo a pre fyzické osoby z neho nevyplyvajú žiadne konkrétne práva. Trval na tom, že u žalobcu nedošlo k porušeniu Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, nakoľko príslušný správny orgán postupoval v zmysle zákona, s odkazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Ústredie nepopiera, že medzinárodné dohovory uvedené v čl. 7 Ústavy SR majú prednosť pred vnútroštátnymi zákonmi, avšak väčšinou upravujú práva dotknutých osôb len všeobecne. Konkretizáciu práv fyzických osôb so zdravotným postihnutím možno hľadať vo viacerých zákonoch. Právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia pre Slovenskú republiku upravuje zákon o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, ako aj podmienky poskytnutia peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla, ktoré neodporujú uvedenému Dohovoru, pretože nesúlad týchto ustanovení vnútroštátneho predpisu s predmetnou medzinárodnou nebol Ústavným súdom SR do dnešného dňa vyslovený.

20. K žalobnej námietke ohľadom uvedenia nesprávneho dátumu komplexného posudku odvolacieho orgánu, ako aj ohľadom toho, či ide o peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla s automatickou prevodovkou alebo bez automatickej prevodovky, žalovaný poznamenal, že išlo len o chyby v písaní a oznámením o ich oprave boli tieto chyby opravené. Uvedené chyby v písaní nemajú žiadny vplyv na vecnú správnosť predmetného komplexného posudku.

Replika žalobcu na vyjadrenie žalovaného

21. V replike žalobca uviedol podstatnú časť argumentácie už uvedenej v žalobe, na dôvodoch ktorej zotrval v celom rozsahu a navrhol správnej žalobe vyhovieť v zmysle jej petitu.

22. Žalovaný nepodal ďalšie vyjadrenie na repliku žalobcu.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom

23. Správny súd v Banskej Bystrici, na ktorý prešla s účinnosťou od 01.06.2023 správna agenda z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline, vedie vec pod novou sp. zn. TN-28Sa/4/2023. Správny súd vec prejednal v súlade s ustanovením § 107 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania, pretože pojednávanie žiaden z účastníkov konania nenavrhol a jeho

nariadenie si nevyžiadal ani iný dôvod podľa § 107 ods. 1 SSP. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke tunajšieho súdu dňa 03.10.2023. Rozsudok bol verejne vyhlásený vyvesením jeho skráteného znenia na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 30.11.2023 (§ 137 ods. 3 SSP).

24. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP; správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

26. Podľa § 199 ods. 1 písm. c) SSP sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny.

27. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie a konanie pred orgánmi verejnej správy, nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, ale v celom rozsahu, keďže ide o sociálnu žalobu fyzickej osoby (§ 134 ods. 2 písm. d) SSP, § 202 ods. 2 a § 203 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju podľa § 190 SSP v spojení s § 199 ods. 3 SSP zamietol.

28. Predmetom preskúmajacej činnosti správneho súdu bolo posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. UPS/US5/SSVODPPKPC/SOC/2021/8074-VAC zo dňa 30.08.2021, ako aj jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia úradu č. PD2/OPPKaPČ/SOC/2021/49625-4 zo dňa 19.04.2021, vrátane postupu orgánov verejnej správy v administratívnom konaní, v ktorom nebol žalobcovi priznaný žiadany peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. v spojení s § 14 ods. 6 tohto zákona. V danom prípade správny súd posudzoval najmä to, či žalovaný, aj úrad pri svojom rozhodovaní postupovali zákonným spôsobom tak, aby bol naplnený účel zákona č. 447/2008 Z. z., a či žalobca nebol poškodený na svojich právach, ak jeho žiadosti o priznanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla nebolo vyhovené.

29. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.; v fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

30. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.; fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu

- a) ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb,
- b) duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo
- c) ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb.

31. Podľa § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.; podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.

32. Zákon č. 447/2008 Z. z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia. Jeho cieľom je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených predmetným zákonom (§ 1 zákona). Jedným z prostriedkov kompenzácie sociálneho dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v oblasti mobility je jednorazový peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla upravený v § 34 zákona.

33. Zákon č. 447/2008 Z. z. v ustanovení § 34 zakotvuje komplex podmienok (osobné, vecné), ktoré je potrebné splniť na to, aby predmetný príspevok mohol byť priznaný. Kritériá týkajúce sa samotného žiadateľa (osoby) sú upravené v § 34 ods. 1, ods. 6 a vyžadujú, aby osoba - žiadateľ:

- bol fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím (status) - a súčasne
- bol odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom (odkázanosť) a súčasne
- bol zamestnaný/bude v budúcnosti zamestnaný (účel I.), v súlade s definíciou zamestnania podľa § 41 ods. 2 zákona; alternatívne
- sa mu poskytuje/bude v budúcnosti poskytovať služba v domove sociálnych služieb/ v špecializovanom zariadení/v dennom stacionári (účel II.), ktoré zariadenia upravuje zákon č. 448/2008 o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon č. 448/2008 Z. z.“; alternatívne
- navštevuje školu/bude navštevovať školu (účel III.), čo sa považuje na tento účel za školu vymedzuje § 41 ods. 1 zákona; a súčasne
- vozidlo bude využívať najmenej dvakrát v týždni na uvedené účely (preprava do zamestnania, školy alebo do domova sociálnych služieb, špecializovaného zariadenia alebo denného stacionára) a dvakrát späť (frekvencia používania); alternatívne
- vykonáva zamestnanie v mieste svojho trvalého pobytu alebo prechodného pobytu a vozidlo využíva počas dvoch dní v týždni na svoju prepravu pri výkone svojho zamestnania (účel I. + znížená frekvencia používania); alternatívne
- sa mu poskytuje týždenná pobytová sociálna služba v domove sociálnych služieb alebo špecializovanom zariadení a zabezpečuje sa mu najmenej jedenkrát v týždni jeho preprava do domova sociálnych služieb alebo špecializovaného zariadenia a najmenej jedenkrát v týždni preprava z uvedených zariadení (účel II. + znížená frekvencia používania); alternatívne
- navštevuje školu najmenej dvakrát v mesiaci z dôvodu, že má určený individuálny študijný plán alebo je ubytovaná v internáte (účel III. + znížená frekvencia používania), pričom „a súčasne“ znamená kumuláciu podmienok, t. j. tieto musia byť splnené zároveň, a „alternatívne“ znamená, že je možná alternatíva, t. j. prichádza do úvahy aj ďalšia možnosť, ktorá je významovo na rovnakej úrovni.

34. Zaoberať sa druhmi činností, s ktorými sa spája naplnenie účelu, a to v danom prípade podmienkou, aby bol žalobca ako žiadateľ zamestnaný/bude v budúcnosti zamestnaný prichádza do úvahy až v druhom kroku, pokiaľ by boli splnené základné podmienky.

35. Je zrejmé, že žalobca z dvoch základných zákonných podmienok stanovených v ustanovení § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. na priznanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla, ktoré musia byť splnené kumulatívne, splnil len v prvú z nich, a to, že má status fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, keďže jeho miera funkčnej poruchy bola určená na 50% (§ 2 ods. 3 cit. zákona). Nesplnía však už druhú základnú podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Podľa § 14 ods. 6 fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti z dôvodu buď a) ťažkej poruchy mobility premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb alebo b) duševnej poruchy s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity, neovládateľného alebo nepredvídateľného správania prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb alebo napokon c) ťažkej poruchy zvieráčov prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb. V predmetnej veci zo zisteného skutkového stavu nevyplýva u žalobcu porucha ťažkej mobility a ani ťažká porucha zvieráčov. Sporným medzi účastníkmi bolo, či žalobca je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom z dôvodu jeho duševnej poruchy.

36. Najvyšší správny súd SR v rozsudku sp. zn. 7Ssk/103/2022 zo dňa 14.07.2023 (odsek 10) k ustanoveniu § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. uviedol nasledovné: „Hoci zákon bližšie nešpecifikoval konkrétne zdravotné postihnutia, pri duševných poruchách však upravil nielen určité sprievodné prejavy tohto zdravotného postihnutia (agresivita, neovládateľné alebo nepredvídateľné správanie), ale aj ich intenzitu (často sa opakujúce), kvôli ktorým fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti prepravovať sa vozidlom verejnej hromadnej dopravy osôb, čo ju robí odkázanou na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Navyše zo systematického výkladu § 14 ods. 6 písm. a) až c) citovaného zákona je zrejmé, že zákonodarca sa týmto ustanovením snažil pokryť také

zdravotné poruchy a stavy, ktoré svojou intenzitou musia mať tak závažný vplyv na zdravotný stav fyzickej osoby, že spôsobujú degradáciu jej prirodzenej dôstojnosti, čím je pre ňu individuálna preprava osobným motorovým vozidlom nevyhnutná“.

37. Pokiaľ žalobca poukazoval na závery prvého lekárskeho posudku zo dňa 25.02.2021, správny súd považuje takúto námietku za irelevantnú, nakoľko tento lekársky posudok nebol podkladom pre vypracovanie komplexného posudku, ktorým sa stal až druhý lekársky posudok zo dňa 14.04.2021. Správny súd neprináleží zaoberať sa správnosťou lekárskeho posudku, ktorý nebol podkladom rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd posudzuje zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a jemu predchádzajúceho rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy. Podstatným je to, či tieto rozhodnutia vzišli zo zákonného postupu orgánov verejnej správy a či boli použité také podklady, ktoré sú premietnuté do záverov rozhodnutí. Komplexný posudok je kľúčovým podkladom na rozhodnutie (§ 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.), vydáva ho ten istý správny orgán, ktorý vydáva aj rozhodnutie, z čoho možno vyvodiť, že odôvodnenie rozhodnutia nemôže byť odlišné od odôvodnenia komplexného posudku z dôvodov zachovania logiky vzájomných súvislostí zisteného stavu vecí.

38. Pokiaľ žalobca namietal, že nárok na peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla mu patrí, aj v zmysle záverov druhého lekárskeho posudku, ak je v ňom uvedené, že má epizódy ťažkej poruchy emócií a nálady s prejavmi verbálnej agresivity, a preto je podľa žalobcu odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, správny súd k tomu uvádza, že v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z. z., lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár, ktorý pri výkone lekárskej posudkovej činnosti vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu (§ 11 ods. 3 citovaného zákona). Žalobcovi neprináleží vyhodnocovať lekárske nálezy a namietat závery posudkového lekára. Tvrdil, že záver o tom, že nie je odkázaný na individuálnu prepravu, nezodpovedá zásadám logického myslenia a išlo o nesprávne uváženie úradu, ktoré vybočilo z medzí zákona. Správny súd však poukazuje na to, že žalobca uvedené tvrdí vo vzťahu k prvému lekárskeму posudku, avšak poukazovanie naň nie je namieste, nakoľko bol právne prípustným spôsobom nahradený novým lekárskeým posudkom zapracovaným do komplexného posudku, ktorý sa stal podkladom rozhodnutia, pričom závery komplexného posudku zodpovedajú záverom rozhodnutia.

39. Žalobca nesprávne vytyka žalovanému, že vypracoval v konaní ďalší, v poradí tretí lekársky posudok. Postup žalovaného bol v súlade so zákonom, ak v rámci odvolacieho konania preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, čo do výroku, ako aj jeho odôvodnenia, a to v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a posúdil ho samostatne po právnej aj skutkovej stránke, pričom vykonal samostatne lekársku posudkovú činnosť a sociálnu posudkovú činnosť, nezávisle na hodnotení a posudzovaní úradom. V prípade zistených pochybností v prvostupňovom konaní, ktoré by vyústili do nesprávneho rozhodnutia napadnutého odvolaním, má odvolací orgán oprávnenie aj povinnosť zistené pochybenia prvostupňového orgánu odstrániť v zmysle § 58 ods. 1 Správneho poriadku. Preto vydanie lekárskeho posudku v odvolacom konaní bolo v súlade so zákonom.

40. Žalobcom požadovaný finančný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla je v zákone č. 447/2008 Z. z. upravený ako fakultatívna dávka, preto ani v prípade splnenia zákonných podmienok nemusí byť vždy automaticky takýto nárok priznaný. V predmetnej veci však bolo preukázané, že neboli splnené ani zákonné podmienky na jeho priznanie. Vzhľadom na skutočnosť, že na priznanie požadovaného finančného príspevku nie je právny nárok, záviselo rozhodnutie žalovaného na jeho voľnej úvahe. Takúto voľnú úvahu správneho orgánu súd môže preskúmať len z hľadiska, či zodpovedá obsahu spisov alebo zásadám logického myslenia, inak do voľnej úvahy nie je oprávnený zasahovať. Správny súd nezistil žiadne žalobcom tvrdené vybočenie voľnej úvahy správneho orgánu z medzí zákona. Zo záveru posudkovej lekárky vyplynulo, že žalobca netrpí ťažkou poruchou sociálnych interakcií, často sa opakujúcimi závažnými poruchami správania alebo orientácie, ani stredne ťažkým alebo ťažkým mentálnym postihom, alebo pervazívnou vývinovou poruchou. Posudková lekárka pritom vychádzala z lekárskeých správ z vyšetrení žalobcu v psychiatrickej ambulancii. Vo vyjadrení k žalobe posudková lekárka zotrvala na závere uvedenom v lekárskeom posudku zo dňa 27.07.2021, ktoré vychádzali z objektívnych lekárskeých náleзов. Podľa správneho súdu je zrejmé, že v popise posudkového lekára duševnej poruchy žalobcu, jej sprievodné prejavy, ako aj ich intenzita („netrpí duševnou poruchou s často sa opakujúcimi prejavmi agresivity“), toto zdravotné postihnutie žalobcu nenapĺňa zákonom predpokladané podmienky v zmysle § 14 ods. 6 písm. b) zákona č. 447/2008 Z. z.

41. Správny súd nepovažuje za opodstatnenú ani žalobnú námietku ohľadom tvrdenia, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné v dôsledku ich nedostatočného odôvodnenia, keď podľa žalobcu chýba presvedčivé odôvodnenie prečo, z akého dôvodu nie je žalobca odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Správny súd zastáva názor, že uvedené vyplýva z odôvodnenia rozhodnutí ústredia aj úradu, z ktorých vyplýva, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak netrpí žiadnym takým ochorením, resp. zdravotným postihnutím, ktoré je vymenované v § 14 ods. 6 písm. a) až c) zákona č. 447/2008 Z. z. Správny súd má za to, že rozhodnutia žalovaného aj úradu spĺňajú náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku čo do požiadaviek na odôvodnenie rozhodnutí. Nejedná sa o arbitrálne rozhodnutia, ktoré by mali byť prejavom svojvôle rozhodujúcich orgánov verejnej správy, ako to tvrdil žalobca.

42. Skutočnosť, že rozhodnutia, či už žalovaného alebo úradu, nie sú odôvodnené podľa predstáv žalobcu nemožno považovať za porušenie jeho práva, ak sú založené na správnych, logických a odborných úsudkoch a argumentoch a sú vydané v súlade so zákonom, čo v prejednávanom prípade je splnené. Správny súd na dôvažok dopĺňa, že nie je oprávnením žalobcu očakávať odpoveď na otázku, akým spôsobom si žalovaný predstavuje prepravu do zamestnania, keďže žiadosť žalobca odôvodňoval tým, že sa potrebuje zamestnať a prepravovať do zamestnania. Nie je povinnosťou žalovaného odpovedať na otázky žalobcu, ale jeho povinnosťou je vo veci o žiadosti žalobcu rozhodnúť a svoje závery odôvodniť tak, ako to predpokladá Správny poriadok, čo bolo splnené.

43. Žalobnú námietku o uvedení zlého dátumu na komplexnom posudku žalovaného, resp. nesprávneho údaju, ak komplexný posudok nehovorí o peňažnom príspevku na kúpu osobného motorového vozidla bez automatickej prevodovky, ktorý žiadal žalobca, ale iba to, že peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla s automatickou prevodovkou nenavrhuje, sú právne irelevantné, keďže došlo k oprave tejto zrejmej nesprávnosti.

44. Vzhľadom na skutkovú situáciu, keďže žalobca nespĺnil podmienku odkázanosti na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, poukazovanie žalobcu na to, že mu bolo znemožnené zamestnať sa, považuje správny súd za irelevantné.

45. Pokiaľ žalobca namietal, že postup a rozhodnutie žalovaného nie je v súlade s článkami Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím, k tomuto žalobnému bodu správny súd uvádza, že z rozhodnutia žalovaného, ako aj celého postupu orgánu verejnej správy, vrátane postupu a rozhodnutia úradu, nevyplýva porušenie tohto Dohovoru. Poukazuje zároveň na závery Najvyššieho správneho súdu uvedené v rozsudku sp. zn. 7 Ssk/103/2022 zo dňa 14.07.2023 (odsek 13): „...Uvedenými námietkami sa už kasačný súd vo svojej judikatúre zaoberal opakovane (pozri napr. rozsudky sp. zn. 7 Sk 13/2021, 7 Ssk 31/2022, 7 Ssk 49/2022, 7 Ssk 63/2022 a iné) a jeho závery prešli aj testom ústavnosti (porov. z nedávneho obdobia uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 92/2023). Na tomto mieste tak postačí zopakovať, že uvedený Dohovor (č. 317/2010 Z. z.) je medzinárodnou zmluvou, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi. Z toho však nemožno vyvodit', že by tento Dohovor zakladal subjektívne práva jednotlivcov, ktorým by zodpovedala povinnosť štátu priznávať určité konkrétne hmotné nároky (porov. uznesenie sp. zn. II. ÚS 737/2015 s výslovným vyrovnaním sa s predošlým nálezom sp. zn. I. ÚS 313/2012, v ktorom povaha tohto Dohovoru nebola nijako bližšie analyzovaná). Účinky jednotlivých článkov Dohovoru sú vo všeobecnosti upravené v jeho článku 4. Ustanovenia čl. 4 ods. 1 a 3 jednoznačne odkazujú na potrebu prijať legislatívu na účely vykonania tohto Dohovoru. Ďalej samotný čl. 4 ods. 2 výslovne upravuje, že priamo uplatniteľné sú záväzky štátu vyplývajúce z tohto Dohovoru, a nie subjektívne práva jednotlivcov. To platí aj pre čl. 20 a 28, ktoré len predpokladajú, že zmluvné strany prijímú určité tam uvedené opatrenia. Vychádzajúc z citovaného čl. 4 tohto Dohovoru a citovanej judikatúry ústavného súdu je zřejmé, že tieto ustanovenia zaväzujú zmluvné štáty, aby ich implementovali do svojho právneho poriadku a orgány aplikácie práva ich zohľadňovali pri aplikácii príslušných vnútroštátnych právnych predpisov (napr. zákona č. 447/2008 Z. z.)...“. Osvojac si tu citované závery NSS SR správny súd konštatuje, že ani táto žalobná námietka nie je dôvodná.

46. Správny súd uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy,

čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôže byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 zo dňa 08.03.2017).

47. Správny súd dospel k záveru, že nie je daný žiaden z tvrdených dôvodov v správnej žalobe pre zrušenie rozhodnutia žalovaného v zmysle § 191 ods. 1 SSP a ani sám takýto dôvod nezistil, preto žalobu podľa § 190 SSP v spojení s § 199 ods. 3 SSP ako nedôvodnú zamietol.

48. Žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, správny súd náhradu trov konania nepriznal, aplikujúc § 167 ods. 1 SSP a contrario.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b) SSP).